

Alman Yetkilileri ile Medya Araçlarının Hizb-ut Tahrir'e Yönelttiği Suçlamalara Reddiye

H. 19 Rabi'-us Sâni 1428

M. 06 Mayıs 2007

Almanya İçişleri Bakanı Wolfgang Shoelbe, 2 Mayıs 2007 Çarşamba günü, ikinci kez, Müslümanların Almanya'ya entegre edilmesinin yollarını tartışmak üzere Müslümanları temsilen 15 delege ile Almanya'yı temsilen 15 delegenin katılacağı İslâmî bir konferans çağrısında bulundu. Konferansın görünen maksadı, Almanya'da yaşayan Müslümanların entegrasyonuna yardım etmek ve bir "Alman İslâmı" biçimlendirmektir. Nitekim Shoelbe, ilk konferansta bunu şöyle ifade etmişti: "...ve Müslümanlar ile toplumun çoğunluğu arasında beraberce bir arada yaşayabilirliği geliştirmek..."

Konferansın gündemine ve amaçlarına değinmeden önce, Shoelbe'nin o açılış konuşmasında İslâmî Âlemdeki Müslümanlara yönelttiği ve tek bir kelime ile de olsa Müslümanların temsilcileri diye bilinen kişilerden herhangi birisinin itiraz etmediği, hatta memnuniyet ve hoşnutluk hisleri ile karşıladığı gizli eleştiriye değineceğiz. İçişleri Bakanı şöyle diyordu: "Müslümanların ülkelerinde aynı haklara sahip olmayan Yahudilerden ve Nasrânîlerden Almanya'daki Müslümanlar sorumlu değildir."

Bu açıklamaya yüzeysel bakıldığında, Almanya'daki Müslümanları haklı gösteriyormuş gibi algılanabilir. Çünkü bakanın dediği gibi, bu Müslümanların, o ülkelerde yaşayan gayri-muslimlerin Müslümanların ellerinden çektikleri sıkıntılarda ve acılarda parmağı yoktur!

Aslında bu oldukça küstah bir ifadedir. Nitekim böylesine hakir yaklaşım ile, Almanya'da veya diğer Batılı ülkelerde yaşayan Müslümanların, Müslümanların topraklarında yaşayan gayri-muslimlere uygulanan sözde zulümlerden sorumlu olması zaten mâkul değildir. Aksine Müslümanların Batılı ülkelerde uğradıkları haksızlıklara haklılık kazandıran bir yaklaşımdır. Bununla birlikte İçişleri Bakanı'nın Almanya'daki Müslümanları bu "aklama" çabası, ilk etapta tümüyle yersizdir.

Alman İçişleri Bakanı'na mâkul ve bilge bir adam olarak itibar edersek, ondan böyle bir sapkınlık beklemeyiz. Ama aynı zamanda görüyoruz ki dakik hitap üslubu ile, temsilcilerin suratların kasıtlı olarak çarptığı şerîr niyetini gizlemektedir.

Buna rağmen, elbette Müslümanların ülkelerindeki İslâm-dışı vâkıayı savunmak niyetinde değiliz. Bizleri tanıyan bilir ki bir Hilâfet Devleti kurmak için çalışan Hizb-ut Tahrir, bu ülkelerdeki mevcut vakiaya meydan okuyucu bir mücadele içerisinde. Müslümanların ülkelerini ziyaret eden bilir ki oralaradaki gayri-muslimler, Müslüman çoğunluktan daha iyi durumdadırlar ve Müslüman çoğunluğun çektiği acıları çekmemektedirler. Hatta birçok gayri-muslim, Müslüman çoğunluğu aksine, oldukça yüksek düzeyde bir yaşam sürmektedirler ve özel ayrıcalıklara sahiptirler.

Örneğin Malezya'daki Çinliler, Lübnan'daki Maruniler, Mısır'daki Kıptiler veya Fas'taki Yahudiler İslâmî Âlemdeki gayri-muslimlerin iyi yaşam koşullarına birer örnektir. Bazılarının yoksulluk içerisinde olmasına gelince; bu bir bütün olarak bu beldelerdeki ekonomik trajedinin bir sonucudur, oradaki Müslümanların durumu daha beterdir!

Şimdi İçişleri Bakanı'nın aşırı derecede övdüğü -özgür demokratik hukuk devleti- Almanya'ya dönelim ve bakalım; Almanya'da yaşayan Müslümanlar, buradaki gayri-muslim çoğunluğun sahip olduğu hakların aynısına sahipler midir, değiller midir? Ve durumu anlamak için, bakanın kullandığı gerekçenin aynısını mevcut vâkıaya indirgeyelim.

Misâl olarak; Müslime kadınlar en yalın bir hak olarak İslâmî libasları ile eğitimden men edildiklerinde, gerçekten Müslümanlar diğerleri ile aynı haklara sahip mi olmuş oluyorlar?

Bavyera Eyâleti'nde, bir anayasa mahkemesi, katolik rahibinin "dinsel" baş örtüleri ile eğitim görebilmesine hükmetti ama keskin bir tezat ile Müslüman hanımın hicâbını reddetti. Müslüman bir hanıma, hicâbını örtündüğü sürece herhangi bir işe elverişli olmayacağı söylendiğinde, Müslümanlar diğerleri ile aynı haklara sahip mi olmuş oluyorlar? Müslüman bir hanım, hicâbını çıkarmasını gerektiren bir işte çalışmayı reddettiğinde, işten ayrılanlara verilen haklardan mahrum bırakılınca, Müslümanlar diğerleri ile aynı haklara sahip mi olmuş oluyorlar?

Müslümanların yüzlerine karşı, şirkette namaz kılan Müslümanlar istemediklerini söylediklerinde, Müslümanlar diğerleri ile aynı haklara sahip mi olmuş oluyorlar? Kendileri ile alay edildiğinde veya

alkol ikram edildiğinden dolayı şirketteki kutlamalara katılmayı reddettikleri için işlerinden kovulduklarında, Müslümanlar diğerleri ile aynı haklara sahip mi olmuş oluyorlar?

Bu listeyi daha da uzatmak mümkündür. Dolayısıyla “tüm vatandaşlar eşittir” ifadesi apaçık bir yalandır, Müslümanlar tüm haklara sahip olduklarını söyleyerek aldatmaya yönelik göz boyayan bir saçmalaktır.

Bu bağlamda Federal Alman Hükümeti’nin entegrasyon müzakerecisi Hristiyan Demokrat Birliği’nden (CDU) Maria Bomer’in ifadesini alıntılar istiyoruz. Müslümanların spor derslerinde kızların erkeklerden ayrı olması yönündeki haklı taleplerine tepki göstererek şöyle dedi: “Eşitlik tartışılmazdır.” Kendisine soruyoruz: kızlarla erkeklerin spor derslerinde karışık olmalarını eşitlik ile nasıl ilişkilendirmektedir? Okul idaresi gözetiminde, hem erkeklerin hem de kızların kullandıkları spor salonları ve spor gereçlerini, diğer sınıflar ayrı ayrı kullandıklarında eşitlik ilkesi çiğneniyor, denilebilir mi? İşte bu kendisine, bu fikri tezâtı açıklamak içindir. Ama elbette kendisinin Müslümanların duygularını yaralamak gibi bir niyeti varsa, o başka!

İçişleri Bakanı’nın “Alman İslâmı” oluşturulması çağrısına gelince; “Avrupa İslâmı” [Euro-Islam] veya diğer İslâm etiketli diğer çağrılar gibi bu da Müslümanlarca merduttur.

İslâm tektir ve o, insanın Rabbi ile alâkasını, kendisi ile alâkasını ve diğer insanlar ile alâkasını tanzîm etmek üzere Allah’ın Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’e vahy ettiği dîndir. Dünyadaki Müslümanların iştirak ettiği ve Müslümanlara seçkin kimliklerini kazandıran ve onları İslâmî Ümmet’ten ayrılmaz bir parça kılan işte bu şehâdettir. Almanya’daki Müslümanlardan istenen; bu kanaatten sapmaları ve kabul edilmesi ne mümkün ne de câiz olan başka bir kânuna inanmalarıdır. Ancak bu Almanya gibi Batılı devletlerdeki Müslümanların çoğunlukta olan gayri-muslimler ile barış içerisinde yaşayamayacakları anlamına gelmemektedir. Zira bu sadece mümkün değil bilakis İslâmî bir taleptir. Nitekim bir Müslümanın Almanya’ya giriş vizesi veya vatandaşlığını alması ile şer’an kendisinin bu ülkedeki kamu nizamını koruması ve herhangi bir şekilde insanların mülkiyetlerine, namuslarına ve canlarına saldırmaması gerekir. Bu aynı esas gereğince Almanya Devleti’nin, Müslümanların buna bağlı kalmalarını istemesi mümkündür. Ancak insanların kimliklerinden ve inançlarından uzaklaştırılmaları herhangi bir suretle kabul edilemezdir.

Almanya’daki Müslümanların gururla ve övünerek İslâm’larına şahitlik etmeliler ve insanları dalâlet karanlığından hak nûruna çıkarmak için Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’e vahyettiği mâsum (koruma altındaki) Risâletin taşıyıcıları olmalıdırlar. Alman liderlerinden kasıtlı olarak çıkan bu saptırıcı söylemlerin benzerleri, Müslümanlar Batılı değerler ile ender rastlanan temsilcilerinin meşhurlaştığı çifte standartlı politikanın yalan olduğuna dair birer örnek olarak almalıdırlar.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمِنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهِهُ
تُحْشَرُونَ “Ey îman edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek şeylere çağırdığı an icâbet edin!
Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz, muhakkak O’nun huzurunda toplanacaksınız.” [el-Enfâl

24]

Mühendis Şâkir Âsım

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Temsilci Üyesi

Almanya ve Alman Bölgeleri

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | <http://radio.hizb-ut-tahrir.info> | www.turkiye-vilayeti.org